

des, tenint en elles una intervenció directa i grossa, com correspon a la part que en elles hi pren el nostre treball. I allavors, en contacte directe ço que'n podríem dir productors i consumidors, per totes les qüestions es trobarà arranjamant bò per a tots.

Però per això cal que'ls metges es fassin ben bé càrrec de la conveniència d'aquesta previsió i es llensin a fomentar-la, ajudar-la i encarrilar-la a cor obert i amb tot l'entusiasme. I creieu que si ho fem aixís els mutualistes ens rebran amb els braços oberts i acceptaran contents les nostres solucions.

Cap altra combinació que les esmentades crec convenient ni pels malalts ni pels metges, i considero que totes les relacions que tingui el metge amb entitats asseguradores que fugin d'aquests sistemes, han d'ésser vicioses i dolentes pel metge, i per tant, si no's poden trencar immediatament, s'han de considerar com un mal transitori i treballar per a trencar-les ço més aviat possible i substituirles per les qu'hem recomanat.

Ponència de la Secció de Vilafranca

Necessitat de que tot metge sindicat sigui mutualista: mitjans per arribar-hi.

Companys: La Secció de Vilafranca us saluda; volguent cooperar, encara que modestament, a l'ideal que persegueix el Sindicat de Metges de Catalunya, ha triat per a posar a la vostra consideració i estudi elte ma que encapsala aquestes ratlles; no hi busqueuen aquest cap solució genial; són l'entusiasme i l'amor a la Mutual qui guia els nostres desitjos, i si de la propera Assemblea en surten solucions pràctiques que fassin de cada company sindicat un mutualista, nosaltres ens sentirem plenament satisfets i premiats.

Tots nosaltres estem convenguets de que'l nombre de 673 socis del I Grup d'Invalidesa amb un contingent de 1.800 socis sindicats, és un nombre molt migrat; i això que'l I d'Invalidesa és el grup més nombrós (no parlem del I de Vida i II d'Invalidesa, molt més petits encara). Per quines causes ens quedem tan endarrerits? Anem a provar si posem el dit damunt la llaga.

Una causa important és que la major part de companys encara no tenim l'esperit prou obert a totes les bones iniciatives; som encara massa desconfiats; volem veure el que faran els altres, la bona marxa de l'associació si fracassarà, si podrà complir

amb totes les necessitats, si per fi se'n anirà tot a rodar.

Altra causa és també que hi ha companys que són rics i, segons ells diuen, poden prescindir de la Mutual; més a aquests els hi direm que la fortuna, per sòlida que sigui i sembli, la poden perdre; quan no, tindrien qu'ésser mutualistes per a ajudar als altres companys que no tenen altra riquesa que'l seu treball.

La deixadesa, aquí teniu una altra causa; hi ha companys que reconeixen la bondad de la nostra doctrina mutualista, més per no venir-los mai bé d'omplir la fulla per sollicitar-ho, van passant temps sense esser-ne.

Aquestes són al nostre entendre les causes que fan que siguem pocs companys mutualistes; n'hi ha d'altres sens dubte, més les grosses són: *la falta d'esperit col·lectiu, l'ésser ric i la deixadesa.*

La necessitat d'ésser tots mutualistes és evident; per ço menys del I Grup de Vida i I d'Invalidesa tindriem d'esser-ne tots, absolutament tots; d'aquesta manera no hi ha cap dubte de que les quotes encara serien més baixes del que ho són avui, i no tan sols esser-hi per l'aspecte econòmic, sino també per esperit de classe, per amor al Sindicat, doncs un dels mèrits més grans del Sindicat de Metges ha sigut el pensar i fer un mitjà qu'allunyés la misèria de la llar dels metges, a la qu'estaven condemnats irremissiblement tots els que no tenien bens de fortuna, i aquest mitjà no és altre que la Mutual.

Amunt els cors, companys! Que cada hu de nosaltres es converteixi en un agent propagandista de la Mutual, tal com proposava amb molt d'encert el Dr. Sicart, i quan no, que pel Sindicat s'habilitin uns quants agents a sou i comissió que amb preparació i voluntat, arribant si convé fins a ésser pesats, visitin a tots els companys no mutualistes per convènce'ls de la necessitat inajornable d'ingressar a la nostra Mutual; un altre mitjà fora també que cada Secció Comarcal es cuidés d'ingressar a tots els companys de la Secció al I Grup de Vida i I d'Invalidesa, treient-ho del fons de les quotes reglamentàries i extraordinàries, i quan els mitjans convincents i persuassius fracassessin, aleshores creiem que no hi hauria altre solució que declarar obligatori l'ésser del I Grup d'Invalidesa i del I de Vida.

El President,

ALEXANDRE FORTUNY DURÀN

El Secretari,

JOSEP PASCÓ

Vilafranca, Abril de 1923.

